

Roman Peil 80

Jahikoerte välimiku ja töömuduste kohtunik

Roman sündis 17. aprillil 1929 a. Narvas kus moodusid ka lapsepõlve aastad kuni 1942 aasta Narva hävinemiseni II maailmasõjas. Jahimees alates 1948 aastast. Tartu jahindusklubi liige tänaseni. Kõrghariduse koos zootehniku erialaga omandas Eesti Põllumajanduse Akadeemias 1959.a.

Isa oli elukutseline suurtükiväelane, vabal ajal jahimees kes pidas settereid ja linnujahti nendega. Viimane setter oli iirisetter „Peedu“. Romani huvi jahinduse ja jahikoerte vastu ongi alguse saanud lapsepõlvest, ise on ta pidanud hagijaid, takse ja foksterjereid. Eritiselt hindab ta jahikoerana foksterjerit kes on universaalne töökoer. Nendega on võimalik pidada edukalt jahti põtradele, metskitsedele, metsseale, Väga tublid on nad urujahis, ka pardijahil kui on korralikult välja õpetatud. Foksterjer on suure töötegemise vajadusega. Selle töö ainuke puudus on liiga suur käive - oma vaprust tõttu hakkub foksi tihti elu parimatel aatadel tööpostil või jääb kaduma. Ta on hinnatud ka seltsi-, dekoratiiv- ja koeraspordi koerana. On väikesemat kasvu, üsna hea tervisega, tarbib toitu vähe ning koera jätkub kõikjale.

Roman oli ka ise hinnatud fokside aretaja-kasvataja Eestis sest tema koerad olid heade töömudustega ja tolle ajale vastavalt suurepärase välimikuga. Oskas hästi trimmida ning osales ise näitustel ka teistes liiduvabariikides. Tema paremate koerte omadused on hargnenud eesti foksterjerite esivanemate järglaste kaudu tänapäevani välja (näiteks kennel Konkurendi esimene koer).

Oma esimesed foksid mureses Roman Peterburist. Ka järglasi täiendades sealsete koertega, kuna Neevalinna fanaatikud pääsesid ligi ka välismaa tõumaterjalile.

Välimiku ja töömuduste eksperdina alustas Roman sügaval nõuka ajal. Esimene kirjalik märges sellel alal on säilinud 1978 aastast XII vabariikliku jahikoerte näitusel. Ekspertiisikomisjoni kuulusid siis A. Jemeljanov, H. Meri ja R. Peil. Sellel näitusel hindas Roman isaseid hagijaid

Vabariiklikul XIII jahikoerte näitusel võttis Roman osa foksterjerite ekspertiisikomisjoni eksperdina

Nende suurte näituste vaheajal toimusid iga-aastased jahikoerte näitused rajooniti üle ENSV. Koeri hindas neis Eesti Jahimeeste Seltsi juures töötav künoloogide nõukogu. Kuna R. Peil kuulus vabariiklikku künoloogide nõukogusse ja omades samal ajal kohtuniku staatust, töötas ta pea-aegu igal näitusel. Üheaegselt välimiku hindamisega hindas ta ka koerte töömudusi

Omab ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministreeriumi poolt välja antud 24. det. 1986 tunnistust Nr. 2 millega anti talle õigus hinnata jahikoerte tööd ajukoertel, urukoertel ja tööd verejäljel. Kohtuniku eetikas on ta vanakooli mehena väga printsiipaalne ja erapooletu. Ei lase ennast mõjutada koeraomanike poolt. Samas ei solva ta kedagi ja põhjendab omanikule oma hinnangut koerale. Samuti omab ta teadmiste alusmüüri millele peaks toetuma ka nooremad kohtunikud ja töuaretajad. Tõutiübid tulevad ja lähevad moest aga jäävad põhiomadused, milliseid peab silmas pidama foksterjeri aretus – millise eesmärgi täitmiseks see tõug on algsest aretatud Sellest lähtuvalt on maailmas aretussuund hargnenud kaheks: Valdavas enamuses moes olev tüüp mis aegajalt muutub nn. ilueedid-eevad. Teiseks töömudustega ja samas ka välimiku standardit silmas peetud suund. Tal on hea tõeada, et Eestis jälgitakse viimati nimetatud suunda.

Eesti Jahimeeste Seltsi Künoloogide nõukogu liikmena võttis osa ka Eesti Kennelliidu asutamiskoosolekust. Omab EKL tähtajatut liikmeakaarti Nr. 89 27.veebr.1991 ja kuulub EKL Kohtunike kogusse. Kuni käesoleva ajani tegutseb kohtunikuna jahikoerte töömuduste hindamisel.

Head tervist ka edaspidiseks soovib Eesti Foksterjerite Tõuühing.

Küsitles ja pani kirja M. Ojaste 06. märtsil 2009.a

Seitsmekuuse Dellona esimene põder

Foksi, taks ja Roman rebasejahil

Denny (paremal), tema poeg ja Roman metsseajaht

R. Peil 2008.a. verejälje katse läbinud seltskonnaga